

Sygn. akt **IC 123/20**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 maja 2022 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny

w składzie: Przewodniczący: Sędzia Sławomir Splitt

po rozpoznaniu w dniu 16 maja 2022 r. w Gdyni na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **B. G.**

przeciwko **Towarzystwu (...) S.A. w W.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego **Towarzystwa (...) S.A. w W.** na rzecz powódki **B. G.** kwotę **24.800,00 złotych** (dwadzieścia cztery tysiące osiemset złotych) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 11 kwietnia 2019 roku do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanego **Towarzystwa (...) S.A. w W.** na rzecz powódki **B. G.** kwotę **1.904,00 złote** (jeden tysiąc dziewięćset cztery złote) tytułem zwrotu kosztów procesu, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty;

IV. nakazuje ściągnąć od powódki **B. G.** na rzecz **Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni** kwotę **877,36 złotych** (osiemset siedemdziesiąt siedem złotych trzydzieści sześć groszy) tytułem zwrotu wydatków poniesionych tymczasowo ze środków Skarbu Państwa;

V. nakazuje ściągnąć od pozwanego **Towarzystwa (...) S.A. w W.** na rzecz **Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni** kwotę **1.211,59 złotych** (jeden tysiąc dwieście jednaście złotych pięćdziesiąt dziewięć groszy) tytułem zwrotu wydatków poniesionych tymczasowo ze środków Skarbu Państwa.

Sygn. akt IC 123/20

UZASADNIENIE

Powódka B. G. wniosła pozew przeciwko Towarzystwu (...) S.A. w W. o zapłatę kwoty 42.726,36 złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 11 kwietnia 2019 roku do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu wskazała, iż dochodzi roszczenia z tytułu szkody poniesionej w związku ze zdarzeniem komunikacyjnym z dnia 8 marca 2019 roku, w którym uległ uszkodzeniu pojazd powódki – marki T. (...) o nr rej. (...), zaś sprawca był osobą ubezpieczoną od odpowiedzialności cywilnej u pozwanej.

Ubezpieczyciel odmówił wypłaty odszkodowania powołując się na konieczność dokonania bliżej niesprecyzowanych dodatkowych czynności.

Powódka oparła swoje roszczenie na oszacowaniu kosztu szkody przez niezależnego rzeczoznawcę, wskazując, iż pozwany pierwotnie w sposób nieuprawniony zaniżył znacznie koszty naprawy pojazdu.

Szkoda została zgłoszona ubezpieczycielowi w dniu 11 marca 2019 roku, a zatem odsetek powódka dochodziła po upływie 30- dniowego terminu do jej likwidacji.

(vide: pozew, k. 3-4)

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa.

W uzasadnieniu stwierdził, iż odmówił wypłaty odszkodowania, albowiem odmówiono mu możliwości dokonania powtórnych oględzin pojazdu, oraz nie poinformowano go przed oględzinami pojazdu o jego sprzedaży.

Powyższe pozwalało na twierdzenie, iż uszkodzenia w pojeździe powódki nie powstały w okolicznościach przez nią deklarowanych,

Z uwagi na powyższe pozwany zakwestionował związek przyczynowy między wskazanymi uszkodzeniami pojazdu, a zdarzeniem z dnia 8 marca 2019 roku.

To powódka winna wykazać, iż opisywane przez nią zdarzenie miało miejsce, a jego skutkiem były opisane przez powódkę uszkodzenia,

Ponadto zgodnie z twierdzeniami powódki pojazd przez nią został naprawiony,

Jeżeli pojazd został naprawiony to odszkodowanie winno zostać naliczone według kosztów naprawy,

Ponadto wyliczone w trakcie postępowania likwidacyjnego odszkodowanie w kwocie 27.228,88 złotych wystarczyłoby na przywrócenie pojazdu do stanu sprzed kolizji przyjmując, iż pojazd był ośmioletni a ponadto został sprowadzony do Polski po szkodzie całkowitej,

Ponadto pozwany wskazał, iż nie są należne koszty naprawy z uwzględnieniem podatku VAT jeżeli zapłata za naprawę nastąpiła bez uwzględnienia wartości tego podatku.

(odpowiedź na pozew, k. 29- 32)

W piśmie procesowym z dnia 20 maja 2020 roku powódka stwierdziła, iż okoliczność, że pojazd naprawiono i jakim kosztem nie ma znaczenia dla oceny zasadności zgłoszonego przez stronę powodową żądania.

Pojazd powódki przed sprzedażą został jedynie prowizorycznie usprawniony przez wykonanie naprawy sposobem gospodarczym, a zakres usprawnienia obejmowały jedynie tylny zderzak i klapę bagażnika.

(pismo powódki, k. 48 -49)

Stan faktyczny:

Pojazd marki T. (...) o nr rej. (...) został zakupiony przez powódkę B. G. w dniu 17 maja 2018 roku za cenę 35.000,00 złotych.

(umowa kupna, k. 50)

W dniu 8 marca 2019 roku na ulicy (...) w G. doszło do zdarzenia drogowego, podczas którego na stojący przed przejściem dla pieszych pojazd marki T. (...) o nr rej. (...) najechał pojazd K. (...).

Pojazd T. (...) był kierowany przez G. G., któremu powódka pożyczyła pojazd „dla załatwienia jakiejś sprawy”.

Pojazd K. S., którego właścicielem był P. W. był prowadzony przez D. K. – blacharza samochodowego, któremu powierzyła samochód córka właściciela, a znajoma prowadzącego w celu „wymiany oleju i filtrów”.

(dowód: zeznania świadka D. K., 77-78 verte, zeznania świadka G. G., k. 81- 83, opinia biegłego, k. 127 – 212)

W dniu 12 marca 2019 roku powódka została poinformowana przez ubezpieczyciela sprawcy szkody o jej zgłoszeniu. W trakcie postępowania przed ubezpieczycielem po stronie poszkodowanej występowała zarówno powódka jak i G. G..

W dniu 14 marca 2019 roku ubezpieczyciel sporządził kalkulację naprawy pojazdu powódki wyceniając wartość szkody na 27.228,88 złotych. W tym samym dniu ubezpieczyciel poinformował powódkę o zamiarze wypłaty odszkodowania w tej kwocie.

W dniu 3 kwietnia 2019 roku G. G. udzielił informacji pracownikowi ubezpieczyciela co do miejsca postoju uszkodzonego pojazdu – dla dokonania ich powtórnych oględzin. O woli powtórnych oględzin pojazdu przez ubezpieczyciela wiedziała B. G.. Oględziny miały odbyć się w dniu 9 kwietnia 2019 roku. Przed datą oględzin powódka nie poinformowała ubezpieczyciela o sprzedaży pojazdu.

(dowód: dokumenty z akt szkody, k. 28, częściowo zeznania powódki B. G. i częściowo zeznania świadka G. G., k. 81- 83)

W dniu 6 kwietnia 2019 roku B. G. miała dokonać sprzedaży pojazdu obywatelowi rosyjskiemu za cenę 36.800 złotych. Dane obywatela rosyjskiego zostały wpisane do umowy sprzedaży literami drukowanymi, zaś jego podpis stanowi nieczytelną parafkę.

(vide: umowa sprzedaży, k. 51)

W piśmie z dnia 10 kwietnia 2019 roku ubezpieczyciel odmówił wypłaty odszkodowania. Jako przyczynę odmowy wskazał to, iż w dniu 3 kwietnia przesłał do G. G. informację o konieczności wykonania dodatkowych czynności związanych z oględzinami pojazdu, ale po udaniu się na miejsce gdzie pojazd miał się znajdować w dniu 9 kwietnia 2019 roku okazało się, że pojazdu już tam nie było. Podstawą odmowy wypłaty ubezpieczenia był brak współpracy z ubezpieczycielem przy weryfikacji zasadności i wysokości szkody.

(dowód; decyzja, k. 13- 14)

W sporządzonej opinii biegły stwierdził, iż uszkodzenia obu pojazdów – sprawcy i poszkodowanego korelują ze sobą pod względem wysokości występujących uszkodzeń. Powyższe uszkodzenia z dużym prawdopodobieństwem mogły powstać w opisie zdarzenia zilustrowanym przez kierowców uszkodzonych pojazdów, a wynikających ze złożonych przez nich zeznań.

W ocenie biegłego nie można kierującemu pojazdem T. przypisać przyczynienia się do szkody, albowiem zachował się prawidłowo zatrzymując się przed przejściem dla pieszych celem przepuszczenia pieszego.

W ocenie biegłego mając na względzie uprzednią szkodowość pojazdu przywrócenie pojazdu do stanu poprzedniego zostanie zrealizowana w oparciu o części jakości Q. Biegły przyjął stawki średnie 126/139 złotych netto za roboczogodzinę. Wyliczony koszt naprawy pojazdu to koszt 42.243,76 złotych. Z kolei wyliczony koszt przy zastosowaniu części oryginalnych to 42.263,33 złotych.

Biegły zakwalifikował szkodę jako szkodę całkowitą, albowiem ustalił wartość pojazdu przed szkodą na 39.000,00 złotych.

Dokonując wyceny pojazdu biegły zastosował korekty:

ujemną:

- ze względu na datę pierwszej rejestracji – korektę ujemną w wysokości 209 złotych,

- ze względu na indywidualny zakup zagranicą – 1.427,00 złotych,

- z tytułu wcześniejszych napraw – 7.135,00 złotych,

dotatnią:

- ze względu na dodatkowe wyposażenie – to jest lakier metalizowany – korektę dodatnią - 558 złotych,

- ze względu na przebieg pojazdu – 116.177 kilometrów – czyli niższy od normatywnego – w wartości 4.724 złotych,

Biegły jednocześnie wskazał, iż nie uwzględnił korekty związanej z ogumieniem pojazdu, ze względu na brak informacji w aktach szkody dotyczących jakości oraz stanu ogumienia opisywanego pojazdu.

Wartość pojazdu w stanie uszkodzonym biegły wyliczył na wartość 14.500 złotych brutto.

(opinii biegłego, k. 127 – 212)

W opinii uzupełniającej biegły stwierdził, iż przyjął aluminiowe oryginalne felgi T. o rozmiarze 17 cali na podstawie rozkodowanego numeru VIN, albowiem nie był w stanie na podstawie fotografii stwierdzić jaki rodzaj felg miał pojazd.

Wskazanie rozmiaru felg poprzez fotografie obarczone jest dużą tolerancją błędów, na który biegły nie może sobie pozwolić wykonując profesjonalną opinię sądową.

Ponadto biegły w ustaleniu wartości pojazdu pominął wskazania wartości ogumienia pojazdu co wynika z braku widocznych cech ogumienia w fotografiach znajdujących się w aktach szkody. Wskazanie jakości ogumienia przez fotografię obarczone jest dużą tolerancją błędów, na który biegły nie może sobie pozwolić wykonując profesjonalną opinię sądową.

Biegły uwzględnił to, iż samochód był wyposażony w nawigację i kamerę cofania.

Ponadto biegły w zakresie dotyczącym dołączonej przez powódkę wyceny felg o rozmiarze 18 cali stwierdził, iż wycena ta została przedstawiona jako oddzielna część zamienna na dzień wystawienia dokumentu, zaś biegły dokonuje oceny wartości pojazdu na stan szkody przy użyciu programu ustalającego wartość pojazdu.

Mając powyższe na względzie biegły ustalił wartość pojazdu w stanie nieuszkodzonym na 40.100 złotych brutto zaś w stanie uszkodzonym na 15.300 złotych brutto.

(vide; opinia uzupełniająca; k. 266- 280)

W opinii złożonej na rozprawie biegły uznał twierdzenie powódki co do zamontowania w pojeździe automatycznej skrzyni biegów. Natomiast podtrzymał swoje twierdzenie co do rozmiaru felg, albowiem jak wskazał pomimo tego, iż aktualnie jedynie felgi 18 calowe produkowane są we wzorze jak w pojeździe powódki, to wcześniej w takim wzorze były produkowane również felgi 17 calowe. Biegły podtrzymał stanowisko co do wysokości korekty ujemnej jako korelującej z uprzednio stwierdzona szkoda całkowitą pojazdu.

W oparciu o zmodyfikowane na rozprawie stanowisko biegły przyjął wartość rynkową pojazdu sprzed szkody na wartość 41.800,00 złotych, a wartość pozostałości na 17.000,00 złotych.

(opinia uzupełniająca biegłego, k. 423- 424)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z zeznań świadków, powódki, na podstawie złożonych dokumentów i opinii biegłego.

Sąd jedynie w części dał wiarę zeznaniom świadka G. G. i powódki. W ocenie Sądu w zeznaniach tych istnieją sprzeczności, których nie można usprawiedliwić upływem czasu, czy niepamięcią wynikająca z roztargnienia – jak twierdził świadek G. w piśmie z załączonym dokumentem z przeglądu pojazdu.

W zeznaniach złożonych w dniu 19 sierpnia 2020 roku świadek G. twierdził, iż pożyczył pojazd od powódki z tej przyczyny, iż jego pojazd znajdował się w tym okresie w przeglądzie. Wezwany do złożenia dokumentu przeglądu oświadczył, iż pojazd ten był w przeglądzie w innym okresie, a zatem pojazd pożyczył z innej przyczyny. Jednocześnie świadek twierdził, iż pojazd pożyczał od powódki okazjonalnie „około 5 razy”, podczas gdy powódka zeznała, iż pojazd ten był pożyczany przez świadka wielokrotnie, a pod koniec jej ciąży świadek jeździł nim „cały czas”.

Ponadto świadek G. zeznał, iż po zdarzeniu pojechał bezpośrednio do powódki i spotkał się z nią, a ona pojazd widziała i była zainteresowana jego stanem. Z kolei powódka zeznaje, iż nie interesowała się w ogóle stanem pojazdu po kolizji, o której dowiedziała się telefonicznie od G. i nie widziała pojazdu uszkodzonego, bo nie była nim zainteresowana, a G. twierdził, że wszystko załatwi.

Ponadto świadek G. twierdził, iż po naprawie widział pojazd powódki przed jej domem dwa lub trzy razy. Z kolei powódka, która rzekomo nie interesowała się pojazdem w czasie jego naprawy, nagle po otrzymaniu informacji od ubezpieczyciela o tym, iż chce on dokonać powtórnych oględzin i pomimo deklarowanego wcześniej złego samopoczucia związanego z ciążą podjęła inicjatywę szybkiej sprzedaży pojazdu obywatelowi rosyjskiemu i przeprowadziła ją bez wiedzy G..

Jednocześnie można dodać, to, iż powódka jak twierdzi zakupiła pojazd wiosną 2018 roku bo jej się podobał, a na wiosnę 2019 roku już chciał ten pojazd sprzedać, przy czym pragnienie to u powódki uzewnętrzniło się po telefonie od ubezpieczyciela o woli dokonania powtórnych oględzin pojazdu.

Jednocześnie zawarta umowa o ile daje podstawy do zindywidualizowania sprzedawcy to ze względu na nabywcę (wpisanego drukowanymi literami i podpisanego nieczytelną parafką) takiej możliwości nie daje.

Do tego wszystkiego dodać należy to, iż ani G., ani powódka nie byli w stanie wskazać w sposób jednoznaczny warsztatu naprawczego, w którym pojazd była naprawiany, a wszystkie (znaczące) koszty naprawy i rozliczenia między sobą dokonywali gotówką.

Tym samym w ocenie Sądu zeznania obu tych osób są na tyle sprzeczne, iż w ocenie Sądu w przeważającej części, w zakresie dotyczącym okresu postępowania przed ubezpieczycielem są niewiarygodne.

Niewiarygodnym jest również w ocenie Sądu dokument sprzedaży pojazdu datowany na dzień 6 kwietnia 2019 roku. O niewiarygodności tego dokumentu świadczy sposób jego sporządzenia – uniemożliwiający de facto zindywidualizowanie osoby nabywcy, jak również zeznania świadka G., który jak wskazywał widział pojazd powódki przed jej domem już po dacie jej rzekomej sprzedaży.

Tym samym w ocenie Sądu zasadnie strona pozwana wskazywała na to, iż powódka uniemożliwiła dokonanie powtórnych oględzin pojazdu.

Podstawy przyznania powódce kwot należnej z tytułu dochodzonego roszczenia należy upatrywać jedynie w tym, iż biegły potwierdził wersję zdarzenia przedstawioną przez świadka W. i G., a ponadto w tym, iż pomimo tego, że strona powodowa uniemożliwiła przeprowadzenie powtórnych oględzin pojazdu to strona pozwana nie wskazała Sądowi tego w jaki sposób fakt tych powtórnych oględzin mógłby wpłynąć na wysokość lub zasadność roszczenia, to jest czego oględziny te miały dotyczyć.

Należy bowiem zauważyć to, iż biegły dokonać rozliczenia części pojazdu według części alternatywnych – mając na względzie zaistniała wcześniej szkodę częściową, a zatem w wariantcie gorszym uwzględniającym faktyczny stan pojazdu.

Sąd uznał za zasadną opinię biegłego, w tym również w zakresie dotyczącym ostatecznego ustalenia wartości pojazdu uszkodzonego. Biegły w sposób wyczerpujący na rozprawie uzasadnił przyczynę nie uwzględnienia stanowiska strony powodowej co do rozmiaru felg i należy je uznać za uzasadnione. Sam fakt tego, iż na Allegro nie znajdują się felgi w tym wzorze w rozmiarze 17 cali nie stanowi kontrargumentu przeciwko stanowisku biegłego. Nawiasem mówiąc, być może ponowne oględziny pojazdu powódki wraz z ponowną dokumentacją zdjęciową dałyby podstawę do uznania przez biegłego zasadności twierdzenia strony powodowej co do rozmiaru felg, jak również zmieniłyby jego stanowisko co do sposobu rozliczenia kosztów naprawy w oparciu o części alternatywne, jak również powiązanej z tym ujemnej korekty za uprzednią szkodowość.

Biegły uzasadnił również przyjęcie korekty ujemnej 15% uzasadniając – w sposób logiczny swoje stanowisko uprzednią szkodowością pojazdu.

Z uwagi na fakt, że sprawcą szkody był kierowca pojazdu objętego ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej na podstawie umowy zawartej z zakładem ubezpieczeń, podstawę roszczenia stanowiły przepisy art. 822 § 1 i 4 k.c. i art. 824¹ § 1 k.c.

Zgodnie z art. 822 § 1 i 4 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz została zawarta umowa ubezpieczenia. Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń.

Na mocy natomiast art. 824¹ § 1 k.c. o ile nie umówiono się inaczej, suma pieniężna wypłacona przez zakład ubezpieczeń z tytułu ubezpieczenia nie może być wyższa od poniesionej szkody.

W powyższej sprawie osiłą sporu między stronami był fakt zaistnienia zdarzenia, jak również sposób rozliczenia szkody.

Z przyczyn wskazanych powyżej Sąd uznał za zasadną opinię biegłego zarówno w zakresie dotyczącym ustalenia tego, iż do zdarzenia mogło dojść w okolicznościach wskazanych przez świadków, jak i ostatecznego rozliczenia szkody – jako szkody całkowitej.

Tym samym wartością należną powódce z tytułu zaistniałej szkody była wartość różnicy wartością pojazdu sprzed szkody i wartością pojazdu uszkodzonego – to jest 24.800 złotych (k. 322)

W pozostałym zakresie Sąd powództwo oddalił.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie przepisu art. 98 i 108 k.p.c.

Powódka wygrał proces w 58% przegrała w 42%. Koszty poniesione przez powódkę to 6.554,00 złote, zaś 58% to 3.801,00 złotych.

Na koszt poniesiony przez powódkę składały się: opata sądowa – 2.137,00 złotych wynagrodzenie pełnomocnika – 3.600,00 złotych, opłata skarbową – 17,00 złotych i zaliczka na biegłego – do rozliczenia 800 złotych, (zwrócono mu 200 złotych z zaliczki wpłaconej).

Koszt pozwanego to 4.517 złotych, zaś 42% to 1.897,00 złotych. (wynagrodzenie pełnomocnika – 3.600,00 złotych, opłata skarbową – 17,00 złotych, zaliczka na biegłego – 800,00 złotych, wnioski o uzasadnienie – 100 złotych)

Różnica daje 1.904,00 złotych.

Ponadto na podstawie przepisu art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd dokonał rozliczenia kosztów biegłego w zakresie obejmującym to co zostało tymczasowo wyłożone przez Skarb Państwa.

Łączny koszt opinii wyniósł 3.688,95 złotych, do rozliczenia po odjęciu zaliczek stron pozostało 2.088,95 złotych. 42% to 877,36 złotych, zaś 58% to 1.211,59 złotych. Koszt ten został rozdzielony między strony stosownie do stopnia przegranej procesowej